

1 משתדל מادر בתורת הכוור עד שהיה משמש בעבודת ההיכל והקרבנות בעצמו בלב שלם, וכל אשר היה משתדל במעשים הרים, היה המלאך בא אליו בלילה ואומר לו: "כונתך רצiosa ומעשך איננו רצוי". א) ונרם לו זה לחקור על האמנות והדתוות 5 והתייחד בסוף הוא ועם רב מהכוורים, והיו מטענות החבר מה שנתישבה נפשי ב) עליהם והסבירו לדעתי. ג) וראיתי לכתב הדברים הם כאשר נפלו והמשיכלים יבינו. — אמרו כי כאשר ראה מלך כוזר בחלומו כי כונתו רצiosa אצל הבורא אבל מעשו אינו נרצה וצוחו בחלום לבקש המעשה הנרצה אצל הבורא, 10 שאל פילוסוף אחד ד) על אמונתו. וא"ל הפילוסוף: אין אצל הבורא לא רצון ולא שנאה כי הוא נעלם מכל החפצים ומכל 12 הכוונות, כי הכוונה מורה על חסרון המכויין וכי השלמת כונתו

א) ק. ס. ואחרים: "ומעשיך אינם רצויים".

ב) בן הנוטח אצל ה. ק. סלוצקי: "נפשו".

ג) סלוצקי: "לדעתו".

ד) "שהיה בהורו" אין במקור; ה. טוהק את הטלים האלה.

שורה א': משתדל. כלומר היה מסור בכל נפשו ומאודו לדת הכוורים.

שורה ב': וכל אשר היה. כלומר אעפ"י שהיה כל כך משתדל.

שורה ד': ונרם לו זה. ר"ל החלום הזה הניע אותו שיתחקור על האמנות והדתוות כדי שימצא את המעשה הנרצה לפני הבורא.

שורה ה': הוא ועם רב. עיין מבוא.

שורה ו': שנתישבה נפשי. ר"ל שנפשי הייתה נודה מהם.

שם: וראיתי. כמו מצאתי לנכון, מלשון "נראה בעיני"

שורה ז': והמשיכלים יבינו. לפי דעת ר' עזירה מן האדומים (מאור ענין פרק מ"ב) מרמו ר' יהודה הלוי במילים אלו, שכל הוכחה הוא המציאו ושהוא נתן את דבריו בפי החבר (דוד קאסעל).

שורה י': על אמונתו. על אמונה הפילוסוף. את החכם הנוצרי והחכם המושלמני שאל המלך כמו שנאמר להלן על אמונתם ומעשיהם ואת הפילוסוף שאל רק על אוננותו מפני שהוא כמו ידע מראש את דעתו שהעקר היא אצלו רק האמונה שבלב ולא המעשה (מוסקאותו קאסעל).

שורה יא': אין אצל הבורא. כמו אין להborא, ובfcn תרגם פה מלא במלת את המקור העברי: "לִים עַד אֱלֹהָ".

שורה יב': כי הכוונה מורה. ר"ל מי שיש לו מגמות ושאיפות הוא בהכרח איננו שלם, כי השאיפה מראה כבר שתר ל דבר מה. "כוונה" פה היא כמו "שאיפה". (במקור: "אלגרץ"). השיטה הפילוסופית המובאה פה לקויה מהפילוסופים העربים וביחוד מאבן סינה.